

4. Ali ima v primeru, kot je ta iz postopka v glavni stvari, družba – tožeča stranka – pravico do odbitka vstopnega davka pri nakupu nepremičnine, stanovanja v Sofiji?

(¹) UL L 347, str. 1.

Tožba, vložena 5. aprila 2011 – Evropska komisija proti Francoski republiki

(Zadeva C-164/11)

(2011/C 186/22)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnik: W. Mölls, zastopnik)

Tožena stranka: Francoska republika

Predloga tožeče stranke

— Ugotovi naj se, da Francoska republika s tem, da ni sprejela ustreznih določb za prilagoditev svojega sistema obdavčitve elektrike določbam Direktive 2003/96/ES (¹) kljub izteku prehodnega obdobja iz člena 18(10), drugi pododstavek, te direktive, ni izpolnila obveznosti iz te direktive;

— Francoski republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija v tožbi navaja, da je kljub poteku prehodnega obdobja, ki je bilo dano toženi stranki, in sicer 1. januarja 2009, ta še vedno ni prilagodila vseh značilnosti sistema obdavčitve elektrike določbam direktive. Po mnenju francoskih organov zakon št. 2010-1488 z dne 7. decembra 2010, ki je bil sprejet in je začel veljati po izteku roka, določenega v obrazloženem mnenjem, prenaša v notranje pravo določbe navedene direktive. Po mnenju Komisije je treba to tožbo sprejeti glede na stanje nacionalnega prava, ki je veljalo ob izteku roka, določenega v obrazloženem mnenju.

Komisija opozarja, da Francija v vsakem primeru še vedno ni prilagodila vseh značilnosti svojega sistema obdavčitve elektrike tako, da bi jih uskladila z določbami direktive. Tako tožeča stranka zavrača trditev nacionalnih organov, v skladu s katero naj direktiva ne bi prepovedovala prilagoditev v zvezi z zvišanjem trošarin glede na zadevna geografska območja. Direktiva naj bi nasprotno določala načelo enotne stopnje za vso porabljeno električno energijo na območju iste države članice in v členih 5, 14, 15 in 17 taksativno naštevata odstopanja od tega načela.

Komisija poleg tega zavrača stališče francoskih organov, v skladu s katerim naj „zadevno tarifno razlikovanje“ ne bi vodilo do tveganja za goljufijo in do dodatnih obremenitev operaterjev ter naj ne bi pomenilo ovire za vstop tujih dobaviteljev na trg.

(¹) Direktiva Sveta 2003/96/ES z dne 27. oktobra 2003 o prestrukturiranju okvira Skupnosti za obdavčitev energentov in električne energije (UL L 283, str. 51).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Conseil d'État (Francija) 18. aprila 2011 – CIMADE, Groupe d'information et de soutien des immigrés (GISTI) proti Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer, des Collectivités territoriales et de l'Immigration

(Zadeva C-179/11)

(2011/C 186/23)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Conseil d'État

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: CIMADE, Groupe d'information et de soutien des immigrés (GISTI)

Tožena stranka: Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer, des Collectivités territoriales et de l'Immigration

Vprašanji za predhodno odločanje

1. Ali Direktiva Sveta 2003/9/ES z dne 27. januarja 2003 (¹) prisilcem – glede katerih država članica, v kateri je bila vložena prošnja za azil, v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 343/2003 z dne 18. februarja 2003 (²) odloči, da bo k sprejemu pozvala drugo državo članico, za katero šteje, da je odgovorna za obravnavanje te prošnje – med trajanjem postopka sprejema ali ponovnega sprejema s strani te druge države zagotavlja pravico do minimalnih pogojev za sprejem, določenih v tej direktivi?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen:
 - a) Ali obveznost, ki jo tako ima prva država članica, da zagotovi minimalne pogoje za sprejem, preneha z dnem odločbe o odobritvi zahteve s strani države, na katero je bila zahteva naslovljena, med dejanskim sprejemom ali ponovnim sprejemom prisilca za azil, ali na drug dan?

b) Kateri državi članici se torej naloži finančno breme zagotavljanja minimalnih pogojev za sprejem v tem obdobju?

⁽¹⁾ Direktiva sveta 2003/9/ES z dne 27. januarja 2003 o minimalnih standardih za sprejem prosilcev za azil (UL L 31, str. 18).

⁽²⁾ Uredba sveta (ES) št. 343/2003 z dne 18. februarja 2003 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za azil, ki jo v eni od držav članic vložijo državljani tretje države (UL L 50, str. 1).

Pritožba, ki jo je 15. aprila 2011 vložila Compañía Española de Tabaco en Rama, S.A. (Cetarsa) zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 3. februarja 2011 v zadevi T-33/05, Compañía Española de Tabaco en Rama, S.A. proti Evropski komisiji

(Zadeva C-181/11 P)

(2011/C 186/24)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Pritožnica: Compañía Española de Tabaco en Rama, S.A. (Cetarsa) (zastopniki: M. Araujo Boyd, J. Buendía Sierra in Á. Givaja Sanz, odvetniki)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

- izpodbijana sodba naj se razveljavi;
- Odločba Komisije št. C(2004) 4030 konč. z dne 20. oktobra 2004 o postopku na podlagi člena 81(1) Pogodbe [ES] (zadeva COMP/C.38.238/B.2 – Surovi tobak – Španija) naj se razglasi za nično;
- podredno, znesek globe, ki je bil pritožnici naložen v točki 3 izpodbijane odločbe, naj se zniža in naj se določi nov znesek globe v višini 1 000 EUR, in podredno, če ji ne bo naložena enaka globa kot proizvajalcem, naj se določi globa v višini 2 905 200 EUR, ki je rezultat, ki se dobi z znižanjem zgornje meje 10 % prometa od poslovanja za 40 % zaradi olajševalnih okoliščin, in sicer neodvisno od poznejšega znižanja družbi Cetarsa zaradi sodelovanja pri preiskavi, kot ga je priznalo Splošno sodišče;
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica navaja, da je Splošno sodišče v izpodbijani sodbi napačno uporabilo pravo glede pravnega učinka nacionalnega pravnega okvira na zakonitost ravnanja družbe Cetarsa.

Pritožnica navaja tudi, da je Splošno sodišče storilo napako s tem, da je izkrivilo elemente nacionalne zakonodaje, ki je veljala v času storitve prekrška, kar ga je privedlo do napačne ugotovitve, da je bilo ravnanje predelovalcev škodljivejše od ravnanja proizvajalcev ter da so predelovalci s svojimi dejanji prekoračili mejo pravno dopustnega.

Nazadnje pritožnica zatrjuje, da – za razliko od ostalih vpletenih družb – znižanje zaradi negotovosti, ki jo je povzročila nacionalna zakonodaja, ni imelo nikakršnega vpliva na izračun globe, ki je bila naložena družbi Cetarsa.

Tožba, vložena 18. aprila 2011 – Evropska komisija proti Kraljevini Španiji

(Zadeva C-184/11)

(2011/C 186/25)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: B. Stromsky in C. Urraca Caviedes, zastopnika)

Tožena stranka: Kraljevina Španija

Predlogi tožeče stranke

- Ugotovi naj se, da Kraljevina Španija ni izpolnila obveznosti iz odločb Komisije 2002/820/ES z dne 11. julija 2001 o shemi državnih pomoči, ki jo je Španija izvajala v korist podjetij province Álava v obliki 45-odstotnega davčnega dobropisa za investicije (UL 2002, L 296, str.1); 2002/892/ES z dne 11. julija 2001 o shemi državnih pomoči, ki jo je Španija izvajala v korist nekaterih novoustanovljenih podjetij v provinci Álava (UL 2002, L 314, str. 1); 2003/27/ES z dne 11. julija 2001 o shemi državnih pomoči, ki jo je Španija izvajala v korist podjetij province Vizcaya v obliki 45-odstotnega davčnega dobropisa za investicije (UL 2003, L 17, str. 1); 2002/806/ES z dne 11. julija 2001 o shemi državnih pomoči, ki jo je Španija izvajala v korist nekaterih novoustanovljenih podjetij v provinci